

Tribuna

Biblioteca Pere Anguera: més cultura, més llibertat

FRANCESC VALLÈS

Portaveu del PSC.
Ajuntament de Reus

Es reusencs estem d'enhorabona. Des d'ahir, la ciutat compta amb una nova biblioteca, la Pere Anguera, al barri de Mas Iglesias. La seva construcció es va iniciar l'any 2009 en una clara aposta del govern d'esquerres per dotar d'equipaments els barris del sud de la ciutat, que havien experimentat un creixement residencial molt important, per garantir la interacció amb tots els centres educatius del voltant, escoles, instituts i la Universitat i, alhora per disposar d'una xarxa de biblioteques públiques adequada a les necessitats de la ciutat.

En aquest sentit, cal tenir en compte que el Mapa de Lectura Pública de Catalunya estableix que a Reus hi hauria d'haver, com a mínim, quatre biblioteques. Des d'avui n'hi haurà tres a la ciutat: la Central Xavier Amorós, la del Centre de Lectura i la Pere Anguera.

Arribar a aquest escenari no ha estat fàcil. Des de la inauguració de la Xavier Amorós, han calgut 12 anys per fer efectiu el desplegament de la xarxa pública de biblioteques i sis anys des de l'inici de la seva construcció, per-

què la Pere Anguera obri avui les portes i, malauradament, no al cent per cent. Toti que al juny de 2011, l'equipament estava pràcticament enllestit, la falta de compromís en matèria cultural del govern durant el passat mandat 2011-2015 la va tenir aturada fins avui. I perquè ningú no es confongui, no és una qüestió de recursos, és una qüestió de prioritats.

Però, malgrat tots els entrebancs, la biblioteca ja és una realitat i, per això, ens hem de feli-

Una societat amb menys cultura és menys lliure, amb més desigualtats i menys cohesionada

licitar. Perquè una biblioteca és sinònim de cultura i la cultura és llibertat. Una societat amb menys cultura és menys lliure, més pobre, amb més desigualtats i menys

cohesionada. Per això defensem aferrissadament la necessitat de disposar d'una potent estructura de serveis culturals i de fomentar l'accés pública la cultura com a fonament d'una societat molt més igualitària i equitativa.

I encara més en un context com l'actual en què les biblioteques van perdent usuaris any rere any, caldrà dur a terme una bona política que fomenti la seva utilització. Pel que fa a la Xavier Amorós, després d'aconseguir

333.039 usuaris l'any 2009, la xifra s'ha anat reduint progressivament fins a arribar a les 237.000 persones l'any passat. És evident que un dels motius ha estat la disminució de recursos per part de l'administració, per comprar més llibres i fer-la més atractiva i accessible. Coincidint amb l'obertura d'una nova biblioteca a la ciutat, caldrà doncs, una aposta clara per incentivar l'ús d'aquests equipaments.

No es tracta només de construir un edifici. Es tracta de dotar-lo de vida. De convertir-lo en una veritable casa de les lletres. Cal dinamitzar les biblioteques, en tant que espais de desenvolupament de la personalitat, de convivència i de cohesió; realitzar plans de foment de la lectura i activitats complementàries que permetin apropar les biblioteques a la ciutadania, especialment a aquells col·lectius més vulnerables i amb dificultats per accedir a l'educació i a la cultura.

M'agradaria acabar aquest article fent referència al gran encert de dedicar la biblioteca al desaparegut historiador reusenc Pere Anguera Nolla, qui va poder conèixer en vida la decisió unànime del Ple de l'Ajuntament de posar el seu nom a l'equipament.

Catedràtic d'història contemporània a la URV i de reconegut prestigi en l'àmbit nacional i intel·lectual, va ser una persona molt implicada amb la ciutat de Reus, especialment amb la cultura. Avui és de justícia reconèixer i agrair la generositat de la seva companya, la Mercè Costafreda, per la seva decisió de cedir a la biblioteca el fons bibliogràfic de l'historiador. Ell no hi serà, però el seu llegat sí.

